

AL 38 JAAR LEVEN IN ONZEKERHEID

‘Germa is zo veel meer dan een vermist persoon’

De impact van een vermissing op een familie werkt generaties lang door. Daar weten Conny (60) en haar dochters Heidi (38) en Emily (33) alles van. Hun zus en tante Germa wordt al sinds 1984 vermist. In een ultieme poging haar thuis te brengen, is de Peter R. de Vries Foundation opnieuw een zoekactie gestart.

CONNY: ‘Zolang we niet weten waar ze is, kunnen we niet rouwen’

Op een warme zomermiddag in juli 1984 bevalt Conny van een dochter: Heidi. Terwijl Conny van haar kindje geniet, belt haar man Henk dolblij hun familie om het grote nieuws te vertellen. "Wat een mooie naam!" reageert Germa, Conny's zus, enthousiast. Maandenlang leefde Germa mee met Conny's zwangerschap en nu is het eindelijk zover. Germa schreef heel veel kaartjes met lieve wensen, die Conny nu bewaart in een doos, samen met de plakboeken vol artikelen die verschenen over Germa's vermissing. De afgelopen 38 jaar stonden in het teken van het terugvinden van haar lieve, grappige en vrolijke zus, die zo veel meer is dan een vermist persoon.

Conny: "Germa was heel blij dat Heidi was geboren. Toen Henk haar belde, zei ze dat ze de volgende dag op haar racefiets naar ons toe zou rijden om Heidi te ontmoeten, maar ze hield een slag om de arm. Haar vriend werkte op een camping in Zeeland en misschien zou ze die zondag naar hem toe gaan. Germa was spontaan en actief. Ze had net examen gedaan voor de middelbare school en ze switchte van vakantiebaantje naar vakantiebaantje. Germa

geloofde in de goedheid van mensen. Ze was open, maakte makkelijk contact. Ze had ook humor en was lekker fel. Ik kon ontzettend met haar lachen en ook met haar bekvechten zoals zussen kunnen. Germa beet van zich af. Ze deed aan kickboksen en liet niet met zich sollen. Ik kan nog steeds niet bevatten dat juist Germa slachtoffer werd van een misdrijf."

Hart laten spreken

In het weekend van 28 juli was Germa voor het eerst van haar leven alleen thuis. Haar ouders en jongere broer waren op bezoek

bij familie aan de andere kant van het land. Nadat Germa hoorde dat Heidi was geboren, fietste ze naar haar oma om haar te vertellen dat ze overgrootmoeder was geworden. Ze zouden elkaar de volgende morgen tijdens de zondagdienst in de kerk weer zien. Hoewel Germa die avond ging stappen met vriendinnen, zou ze naar de kerk gaan. Germa

deed die zaterdag nog wat boodschappen en ze at bij haar oom en tante die in hetzelfde dorp woonden. 's Avonds ging ze uit met haar vriendinnen in Gorinchem, een stad in de buurt. Ze werd thuisgebracht door een buurjongen. Volgens getuigen brandde er tussen 2.10 en 2.15 uur licht bij Germa. Daarna ontbreekt van haar ieder spoor.

Beladen verjaardag

Conny: "Inmiddels zijn we 38 jaar verder en is de noodzaak om antwoorden te krijgen alleen maar urgenter geworden. De tijd begint ons in te halen. Mensen worden ouder en overlijden. In het dorp moeten mensen meer weten van de verdwijning van mijn zus. Alleen iemand die de moed heeft zijn hart te laten spreken, kan zorgen dat Germa eindelijk thuiskomt. Ik heb niet de illusie dat mijn zus nog in leven is, maar haar lichaam is er nog wel. Het is onze familie alles waard dat Germa hoe dan ook gevonden wordt. Zolang we niet weten waar ze is, kunnen we niet rouwen. >

Nieuwsbericht

Peter R. de Vries Foundation doet ultieme poging om Germa te vinden

In de nacht van 28 op 29 juli 1984 verdween de toen negentienjarige Germa van den Boom uit haar ouderlijk huis in Nieuwendijk. Ze was dat weekend voor het eerst alleen thuis. Haar ouders en jongere broer waren op familiebezoek. Conny, haar oudste zus, beviel die zaterdag van een dochter. Germa zou die zondag misschien op kraamvisite komen, maar ze kwam nooit aan. Na een stapavond met vriendinnen werd Germa thuisgebracht door een buurjongen. Nadat Germa de volgende ochtend niet verscheen in de kerk, belden familieleden de hele zondag naar haar ouderlijk huis, maar ze kregen geen gehoor. Haar ouders en broer keerden halsoverkop naar huis. Dit was niets voor Germa. In huis waren verschillende spullen verplaatst of verdwenen en uit krassen op de vloer leidt men af dat er sprake moet zijn geweest van een worsteling. Ook werden er bloedsporen gevonden. De politie gaat uit van een misdrijf. Peter R. de Vries besteedde in zijn programma regelmatig aandacht aan de verdwijningszaak, in de hoop deze ooit op te lossen. Nu, 38 jaar later, doet zijn Foundation een ultieme poging om Germa te vinden.

‘De noodzaak antwoorden te krijgen is alleen maar urgenter geworden’

Iedere dag vragen we ons af wat er met haar is gebeurd. Die verschrikkelijke onzekerheid, die stopt nooit. Het is gekmakend." De impact die een vermissing heeft op achterblijvers is zo immens, dat het zelfs invloed heeft op volgende generaties. Ook Conny's dochters Heidi en Emily en haar zoon Gerben leden onder Germa's vermissing, ook al kennen zij hun tante niet. Heidi: "Nooit zal ik vergeten hoe ik als jong meisje mijn moeder geknield voor ons bad zag zitten. Ze huilde en zei: 'Ik zou het hele bad vol kunnen huilen.' Al die momenten die ik bewust en onbewust meekreeg, zorgden ervoor dat ik mijn ouders wilde ontzien. De verdwijning van mijn tante overschaduwde alles. Op mijn verjaardag was iedereen altijd extra gespannen, want dat was ook de datum dat Germa verdween. Op alle kaarten die ik kreeg, stond gefeliciteerd maar ook sterkte. Mijn opa en oma deden hun best om blij voor me te zijn, maar ik voelde hun verdriet. Na Germa's vermissing was niemand meer zorgeloos. Toen ik zes werd, wilde ik mijn verjaardag niet meer vieren. Ik heb op mijn verjaardag zelfs eens een bosje rozen gegeven aan mijn moeder om haar te troosten. De dag was te beladen."

Emily: "Onze moeder en vader deden alles wat in hun vermogen lag om ons een fijne jeugd te geven, maar altijd voelden we dat ze bang waren om ons te verliezen. Onze ouders wisten dat ons iets vreselijks zou kunnen overkomen. Ze hadden het immers zelf meegemaakt. We moesten stipt op tijd thuis zijn. Te laat komen was echt not done. Ook ik ben een bezorgde moeder en ik denk dat dit door ons verleden komt. Slechts een paar mensen durf ik op mijn kinderen te laten passen en ik druk mijn kinderen op het hart dat ze alles mogen doen als ze kwaad zijn, behalve weglopen. Niet laten weten waar je bent, is onverteerbaar voor onze familie."

Zo veel vragen

Germa was heel trouw in haar afspraken. Toen ze op zondag 29 juli niet in de kerk verscheen, probeerden familieleden haar tevergeefs te bereiken via de telefoon. Haar ouders en broer, die ook werden ingeseind, voelden meteen dat er iets mis was. Immers, Germa liet altijd weten waar ze was. Daarom keerden ze halsoverkop terug naar huis. De politie werd ingeschakeld. Conny: "Na overleg met de huisarts besloot Henk me te vertellen dat Germa was vermist. Ik kon het niet geloven, maar Henk was zo serieus dat ik wist dat het waar was. Op dat moment ging er een knop om. Ik wist: als ik de pijn toelaat, ben ik verloren. Ik was net moeder geworden en ik moest voor Heidi zorgen. En zo kwam het dat ik me afsloot voor mijn gevoel. Maar natuurlijk was de verdwijning van Germa zo ingrijpend dat 'ie alles en iedereen bezighield. Als iemand van wie je zielsveel houdt zomaar uit het leven wordt gerukt, blijf je achter met onnoemelijk veel vragen en scenario's. Die vragen zijn zó groot, dat ik niets kan afsluiten zolang ik niet weet waar mijn zus is." Conny vertelt dat het ook zwaar was om het verdriet van haar ouders te zien. "Gelukkig hadden we een goede band en waren ze

'Ik zal de dader vergeven als hij me vertelt waar Germa is'

betrokken bij ons gezin. Nadat Heidi was geboren, kwamen Gerben en Emily. Terwijl ik ons gezin met drie kinderen draaiende hield, werd er gezocht naar Germa. De politie deed verschillende onderzoeken, maar telkens leidden die niet tot een doorbraak. Misdaadverslaggever Peter R. de Vries was een grote steun. Hij had een oneindige drive om onze Germa te helpen vinden. In 2007 maakte hij een uitzending over haar vermissing. Het programma maakte veel los in het kleine dorp Nieuwendijk, maar leidde niet tot de ontknoping. Peter heeft Germa nooit losgelaten. Hij heeft altijd de vurige wens gehad de zaak op te lossen. In een van zijn laatste interviews krijgt hij de vraag wat hij zou doen met een miljoen. Zijn antwoord: 'Dat

bedrag gebruiken om Tanja Groen en Germa van den Boom te vinden.' Het geeft kracht als iemand zich als een terriër vastblijft in onrecht en niet meer loslaat. Toen het bericht kwam dat hij was vermoord, kon ik dat niet bevatten en was ik uit het veld geslagen. Zijn kinderen hebben een prachtig monument voor hem opgericht met de Peter R. de Vries Foundation, een

CONNY: 'Peter R. de Vries heeft altijd de vurige wens gehad de zaak op te lossen'

stichting die helpt om cold cases op te lossen en slachtoffers van misdrijven bijstaat."

Kwaad

Ook de familieleden van Germa stopten nooit met zoeken, al vonden ze in de loop der tijd wel een manier om het gemis niet meer alles te laten overschaduwden. Inmiddels weten ze dat er hoop is na een vermissing. Het leven loopt anders, maar staat absoluut niet stil. Emily: "Om zover te komen, hebben we moeten knokken. Doordat we met elkaar bleven praten en onze ouders bleven uitleggen dat we mogen genieten van dit kostbare leven, lukt het ons nu om plezier te hebben. Heidi en ik hebben wel ons eigen proces doorlopen om met de vermissing om te gaan. Heidi was heel kwaad rond haar achttiende. Ze wilde haar vleugels uitslaan en vrij zijn en ze vond de bezorgdheid van mijn moeder verstikkend. Na veel goede gesprekken kwamen ze eruit. Bij mij kwam de boosheid later. Nu zie ik ons als twee sterke zussen, met ieder onze eigen kracht. Voor onze ouders hebben we een grote bewondering."

Heidi: "In de jaren tachtig hadden vermisten geen status. Voor de wet was je of levend of dood. Iets ertussen bestond niet. Dat leverde veel problemen op, onder meer bij het stopzetten van een hypotheek of verzekering. Er bestond ook geen professionele hulpverlening voor achterblijvers. Onze ouders hebben veel goed werk gedaan door samen met twee andere families de Vereniging voor achterblijvers na een vermissing op te richten. Het nummer dat mensen konden bellen voor hulp en advies kwam uit op onze telefoon thuis. Bijna dagelijks hoorden we hoe onze ouders anderen een luisterend oor boden en verder hielpen."

Ultieme poging

Boosheid en verdriet omzetten in daadkracht, dat doen Conny en haar dochters. Emily: "Onze familie is achtergelaten met een immens trauma. Ik vind het zo gemeen dat de dader Germa's lichaam heeft verstoppt. Het is ons niet gegund om Germa het afscheid te geven dat ze verdient. Dat blijft pijn doen. Op opa's sterfbed, zesentwintig jaar geleden, beloofde ik hem dat ik er alles aan zou doen om Germa te helpen vinden. Misschien is het een te grote belofte, maar Germa is het waard om te blijven zoeken. Om onze familie te kunnen verlossen van alle pijn en boosheid, ben ik bereid een offer te brengen. Ik zal de dader vergeven als hij me vertelt waar Germa is."

Heidi: "Ik ook, al heb ik een andere drive. Na een leven vol vragen en onzekerheid, snak ik naar rust. Ik zou degene die Germa iets heeft aangedaan kunnen omhelzen als hij me in mijn oor fluistert waar ze is."

Conny: "We zijn niet op zoek naar de dader, maar naar Germa. Het doet ons ontzettend goed dat het werk en de spirit van Peter R. de Vries ook na zijn dood doorgaan. Toen we hoorden dat de Foundation wilde helpen om Germa te vinden, grepen we die kans met beide handen aan. Het voelt als de ultieme laatste poging om Germa thuis te brengen." De doos met Germa's kaarten en plakboeken met nieuwsberichten over de vermissing staat op tafel. Een roze kaart met de tekst 'Hou je taai' springt eruit. Het was de laatste kaart die Germa aan haar zus schreef. ♥

Heb jij tips?

De Peter R. de Vries Foundation looft 250.000 euro uit voor de tip die leidt naar de vondst van Germa van den Boom. Weet jij iets? Heb je iets gezien of gehoord? Neem dan contact op via Peterdevries.nl. Om aanspraak te maken op de beloning dient de gouden tip vóór 20 april 2023 bij de Foundation te zijn binnengekomen. Na deze datum zijn tips – zonder beloning – uiteraard nog steeds welkom.